

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, men når man render rundt og bruger citater, skal man jo også være opmærksom på situationen, de er blevet udtalt i. Den ene historiske situation er jo ikke identisk med den næste historiske situation, og derfor skal hr. Rune Lund jo også bemærke datoen for, hvornår de udtalelser er faldet.

Human Rights Watch skriver altså ifølge det, jeg har fået oplyst, i sin rapport, at der allerede i februar i år var indledt 1.814 efterforskningssager, og også, at der faldt denne dom i Groznyj. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har også dømt Rusland, og vi vil naturligvis lægge meget vægt på, at man holder øje med, at Rusland respekterer Menneskerettighedsdomstolens kendelser og udbetaler de erstatninger og andre ting, som er besluttet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Det er jeg også sikker på at vores medlemmer af Europarådets parlamentariske forsamling vil gøre, og det vil regeringen også gøre.

Hr. Rune Lund skal ikke dreje det her over til, at jeg står og forsvarer, hvad der foregår i Tjetjenien. Det gør jeg overhovedet ikke. Men jeg ved bare ikke, om hr. Rune Lund er i stand til at sende en hær ind og lægge sig imellem. Ja, nu markerer hr. Rune Lund, og det vil sige, at vi nu vil høre, at hr. Rune Lund har en hær at sætte ind, men den hær kender jeg så ikke noget til. Der er ingen hær at sætte ind, medmindre hr. Rune Lund har en overraskelse i ærmet.

Det vil sige, at der kun er én vej frem, og det er at presse på. Hvis ikke man bruger hæren og sætter den ind i Tjetjenien, så er der kun én vej frem, og det er at presse på for en politisk løsning og også at få tjetjenerne til at holde op med deres krænkelser af menneskerettighederne, som jo også har været massive: kidnapninger, Beslan, operaen i Moskva.

Der er jo to sider her. Der er en voldsom terrorisme fra tjetjensk side, som gør, at jeg ikke vil gentage de ord, som hr. Rune Lund bringer fra en helt anden situation, fordi den tjetjenske terrorisme er vokset drastisk, siden jeg udtalte disse ting, og en frihedskrig er også blevet til terrorisme. Så det vil sige, at det, der er brug for, er en politisk løsning, og jeg vil gerne se, om hr. Rune Lund har et eneste forslag, som regeringen ikke har anvendt i den politiske løsning.

Rune Lund (EL):

Ja, det har hr. Rune Lund. Han står her med en appel fra 54 ud af 141 parlamentsmedlemmer

fra Litauens parlament inklusive Landsbergis, den tidligere præsident og frihedshelt fra Litauen, som, så vidt jeg er orienteret, har meget mere forbindelse med udenrigsministeren. Og de har jo gjort det, at de f.eks. har sendt en appel, hvor de fordømmer mordet på præsident Maskhadov og beder om, at hans lig bliver udleveret. Det er jo en måde at sætte pres på.

Var det et initiativ, som udenrigsministeren ville tage her i det danske Folketing, at vi skriver under på en appel til den russiske regering om, at liget af Maskhadov bliver udleveret til hans familie, så vi bl.a. kan se via en obduktion, hvordan han rent faktisk er blevet myrdet?

Jeg vil sige, at for Enhedslisten er der ikke forskel på, om et folkemord blev begået for 5 år siden eller i dag. Folkemord er folkemord. Sådan er det, uanset hvornår det blev begået.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Dommene ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er jo temmelig vigtige, og som jeg sagde, ønsker vi altså også at få dem respekteret. Nu må vi så se, om russerne appellerer. De har jo en appelfrist; der er jo også spilleregler for russerne.

Denne appel om, at liget skal udleveres, har vi jo selv givet til Rusland, så det behøver de såmænd ikke skrive under påovre i Litauen. Vi har meddelt Rusland, at vi synes, at man burde udlevere liget.

Rune Lund (EL):

En sidste ting, mit sidste skud i bøssen her, er, at under et af de tidligere spørgsmål snakkede vi om EU som en kamplads og muligheden for at være proaktiv, og der er det jo sådan, at udenrigsministeren også tidligere, altså før udenrigsministeren blev udenrigsminister, havde den holdning, at hvis EU ikke kunne finde ud af at rykke denne her sag eller være kritisk, så måtte Danmark selv gå i aktion. Og der var det jo sådan, at udenrigsministeren var meget kritisk over for den tidligere socialdemokratiske udenrigsminister, som var hr. Mogens Lykketoft, og bl.a. skrev på sin hjemmeside:

Hvis udenrigsministeren – og det var altså hr. Mogens Lykketoft dengang – fra sit vindue ser en voldsdåd under udførelse i en anden mands hjem, er det hans pligt at tilkalde ordensmagten. Gør han ikke det, står han til domfældelse. Vold er ikke et internt anliggende, hverken nationalt eller internationalt.